

non factis, presumentur, intelligantur, & iudicentur, scienter literis predictis (quantum attinet ad receptionem, consilii, auxilii, victualium, loci, & favoris praestationem) contraxisse, penasque in illis contentas incurrere, quicumque aliquem in Alma Urbe, seu alia qualibet, ex S. R. E. immediate subiectis Civitatibus, Terris, & locis pro quocumque crimine capitali per ipsius Urbis, aliarumque Civitatum, ac Terrarum. & locorum iudices publice bannitum receperit, seu illi consilium, victualia, auxilium, favorem, ac pro singulari certamine faciendo locum praestiterit, seu praestari iusserit, curaverit, vel permiserit, aut aliquid aliud de praemissis in dictorum Praedecessorum literis prohibitis fecerit, & per cuius, etiam absentis, & ignorantis Vassallos, Officiales, Ministros, agentes, & homines quoscumque talia facta, aut permisa fuerint, aequum peccare arbitramur qui per se ipsum facit, & qui non curat, ne fiat per eos, quos ipse cohibere potest, alioquin facile esset literarum praefatarum effectum illudere, si illis, qui scire, & curare per se ipsos debent, ignorantia propria, culpaque aliena permitteretur allegatio, nisi forte de receptione facta delati fuerint publici hospitatores, quos quoniam suorum hospitum conditionem explorare non tenentur, nolumus censeri esse in culpa, nisi probetur, quod scienter peccaverint.

Solam signaturam sufficientem & eius exempla a Notario Curiae Gubernatoris subscripta fidei facere decernat.

Contrariisque declinet.

Papa subfer.

§.8. Volumus quoque praesentis cedulae solam signaturam, etiam absque eo, quod data, & registrata fuerit, & tam ipsam originalem, quacumque Constitutione, vel regula forsitan contraria non obstantibus, quam ejus exempla per Notarium Curiae praesentis, & pro tempore futuri Gubernatoris subscripta, ubique fidei facere.

§.9. Non obstantibus omnibus illis quae dicti Praedecessores in suis literis praedictis voluerunt non obstante, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutisque, & consuetudinibus, juramento &c. roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam S.R.E. Card., & aliis quibusvis quacumque, tam mundana, quam Ecclesiastica auctoritate fulgentibus personis, concessis, & innovatis, illorum tenores etiam si pro sufficienti illorum derogatione, & totalis expressio, seu insertio, vel alia certa forma requireretur, pro sufficienter expressis habentes, ceterisque contrariis quibuscumque.

Placet, & ita motu proprio praecipimus, & ordinamus I.

MARCELLUS II.
PAPA CCXXIV.
ANNO DOMINI MDLV.

Marcellus Tituli S. Crucis in Hierusalem Cardinalis Cervinus Politianus electus est Summus Pontifex die 9. Aprilis 1555. retento baptismali nomine Marcellus II. voluit appellari: sequenti die Sacra Thiarā insignitus est. Vixit temporibus Caroli V. Imperatoris, feditque dies XXI. nulla habita Cardinalium promotione. Fato cessit die prima Maii ejusdem anni, & sepultus est ad Sanctum Petrum. Vacavit Sedes dies XXII. (a)

(a) Excluis extremis.

PAULUS

PAULUS QUARTUS
PAPA CCXXV.
ANNO DOMINI MDLV.

Paulus IV. Neapolitanus, Joannes Petrus Carafa Cardinalis Theatinus antea dictus, electus est Romanus Pontifex die 23. Maii 1555. & solemniter coronatus. Sedit in Pontificatu temporibus Caroli V. & Ferdinandi I. Imperatoris An. IV. Mens. II. Dies XXVII. diversis Promotionibus XIX. selectos viros in Sacrum Senatum cooptavit. Obiit die 17. Mensis Augusti anno 1559. & sepultus est ad S. Mariam supra Minervam. Vacavit sedes Mens. IV. Dies VII.

Ex Regest. in Arch. Vat.

Proemium.

Hiberniae Regio titulo ornata.

I
Hiberniae Insulam Regio titulo, aliisque Regalibus praeminentiis decorat, instantibus Philippo II. Hispaniarum, & Mariae Angliae Regibus.

Illius, per quem Reges regnant, & Principes dominantur, vices licet immeriti gerentes in terris, votis Catholicorum Regum, & Principum quorum probata in Deum pietatis, & eximia erga Romanam Ecclesiam fidei constantia, ac sincerae devotionis affectus in nostro, & Apostolicae Sedis conspectu clarere dignoscuntur, libenter annuimus; eaque favoribus prosequimur opportunis.

§.1. Hinc est, quod Nos charissimum in Christo filium nostrum Philippum Regem, & charissimam in Christo filiam nostram Mariam, Rom. Tom. IV. Pap. I.

riam Reginam Angliae, & Franciae Illustrissimas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa laetis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, Insulam Hiberniae, cujus ab eo tempore, quo illius dominium, per Sedem praedictam adepti sunt, Reges Angliae, qui pro tempore fuerunt, se dominos tantum nuncupari consueverunt, & cujus regium titulum quondam Henricus Octavus, postquam ab unitate Ecclesiae Catholicae, & obedientia Romani Pontificis recessit, praetextu cujusdam legis per Parlamentum, ejusdem Insulae praetenditur latae, primo, & deinde ejus natus Eduardus Sextus eorum nominum, qui dum viverent, pro Regibus Angliae se gesserunt, de facto usurparunt, in Regnum ad instar aliarum Insularum Regiis titulo, dignitate, & honore fulgentium, sine praedictis iuribus ipsius Romanae Ecclesiae, & cujuscumque in illa, vel ad illam jus habere praetendentes, ad Omnipotentis Dei laudem & gloriam, ac gloriosissimae ejus Genitricis Virginis Mariae, totiusque Curiae caelestis honorem, & Fidei Catholicae exaltationem, praefatis Philippo Rege, & Maria Regina, Nobis super hoc humiliter supplicantibus, de Fratrum nostrorum consilio, & Apostolica potestatis plenitudine, Apostolica auctoritate perpetuo erigimus, ac titulo, dignitate, honore, facultatibus, iuribus, insigniis, praerogativis, antelationibus, & praeminentiis regis, ac quibus alia Christianissimorum Regna utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, insignimus, & decoramus.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto, septimo Idus Junii Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 7 Junii 1555 An. I.

II.

Privilegium Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia, deputandi personas extra Ordinem, in Syndicos, & Economos, ad exigenda legata pia, & alia negotia tractanda, una cum aliarum gratiarum ejusdem Ordinis confirmatione.

Syndici gaudent omnibus privilegiis Ordinis, ex indulto Clem. VII. de quo sup. fol. 68. in Const. XIX. Dum consideramus.

PAULUS PAPA IV.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX clementi Sedis Apostolicae provisione, necnon personarum Deo devotarum, profectu, sub regulari castimonia Domino militantium, pia devotione provenire dignoscitur, ut Romanus Pontifex quandoque per Praedecessores suos Romanos Pontifices, pro Religionis conservatione, & augmento, R 12 to, ac

Ordinis Fratrum de Observantia meroza multa sunt.

Cui, & aliis ei subiectis d. Romani Pontificis plurimas gratias concesserunt.

to, ac personarum earumdem quiete, & commodo concessa approbet, & innovet, ac probata, & innovata Apostolica auctoritate communiat, ut eo firmiora persistant, quo sapius fuerint ejusdem Sedis auctoritate circumfusa.

§.1. Sane pro parte dilecti filii Clementis de Monelia, Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum Regularis Observantia, Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod cum inter operarios, qui ad excolendam vineam Domini Sabaoth, Dei gratia, Ordo ipse magnos probitatis, & doctrinae, ac animarum salutis fructus semper olim attulerit, & quotidie afferre conetur, ac exinde pro suis sanctis studiis, honestisque laboribus, proque salute animarum, ab Apostolica Sede, cujus continue pacem, & dignitatem Ordo idem fortiter tutatus est, tam spiritualia, quam temporalia subsidia, ornamentaque acceperit, & accipiat, quibus & sancta sua officia, ac vitam suam regularem facilius, atque expeditius exequi, & transigere possint, & cetera religiosa personae, Ordineque alii, exemplo ipsorum, promptiores, alacrioresque ad sua officia persolvenda reddantur.

§.2. Cumque etiam ex ipsius Sedis provisione, ac benigna dignatione provenire dignoscatur, ut Romanus Pontifex, quandoque Praedecessorum suorum Romanorum Pontificum gesta innovet, ac innovationem, & revocationem restauret, & Apostolica auctoritate innovata, & restaurata muniat, & fulciat, ac in pristinum statum reponat, & reducat. Et propterea nonnulli Romani Pontifices Praedecessores nostri nonnullas gratias, & concessiones, indulgentias, peccatorum remissiones, absolutioes etiam plenarias, libertates, praerogativas, favores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultates, ac omnia, & singula privilegia, & indulta, tam spiritualia quam temporalia, etiam per solam signaturam, aut per oracula vocis, vel alias etiam contra apostatas, tam pro foro conscientiae, quam foro fori, tam praedictis Fratrum Minorum, quam sanctae Clarae, ac tertio de Poenitentia nuncupato Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, ac utriusque sexus personis, & Monasteriis, domibus, Ecclesiis, & locis quibuscumque dictorum Ordinum, nunc & pro tempore existentibus, in genere, vel in specie, etiam per modum communicationis, sive extensionis privilegiorum inter se, ac etiam cum aliis quibuscumque Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus. Et felicitis recordationis Gregorius IX., Bonifacius VIII., Alexander IV., Nicolaus III., Clemens V., Eugenius etiam IV., Leo X., Clemens VII., Paulus similiter III., ac Julius etiam III., ac alii Romani Pontifices Praedecessores nostri, & Sedes Apostolica, tam super exemptionibus, etiam ab Ordinariorum locorum, & Legatorum, etiam de latere, ac haeretica pravitate Inquisitorum, jurisdictione, visitatione, & correctione, quam etiam ab omni

impositione, collecta, decima, subsidio, quarta, & quinta funeralium, & legatorum partibus, pedagijs, & gabellis, ac alio quocumque gravamine per Sedem eamdem pro tempore impositis, concesserint.

§.3. Ac pia mem. Martinus IV. etiam Praedecessor noster, qui considerans, quod Fratres Ordinis Minorum regularis Observantiae hujusmodi pro nulla re temporali, iuxta eorumdem professionem, & regularia instituta, possunt in iudicio experiri, ut exclusis quibuscumque sollicitudinibus, liberius, & quietius divinis possent vacare obsequiis, & offerentiis, donantibus, & concedentibus, aut in ultima voluntate relinquendum Ordini Fratrum Minorum, vel illius Fratribus praedictis aliquid propter Deum, pia intentio non defraudaretur, ac haeredum, & executorum negligentis obviari posset, ac ut ipsi Fratres secundum modos licitos, & congruos, ipsi Ordini relictis sibi in testamentis non fraudarentur, inter alia disposuit, quod Generalis, & Provinciales Ministri, ac Custodes universi pro tempore ipsius Ordinis Fratrum Minorum, possent nominare speciales personas, quae non essent de dicto Ordine, pro locorum indigentia singulorum, quas personas taliter per ipsos nominatas pro tempore, in iis legitimam administrationem, & generalem, & liberam gerere, & ipsos veros, & legitimos Administratores, Oeconomos, Syndicos, & actores esse, & de plenitudine potestatis constituendo, auctoritate Apostolica decrevit, qui res ipsas, & rerum praedictarum pretium, & praedictas elemosynas nomine Romanae Ecclesiae (ad quam rerum, mobilium, & immobilium, quibus Fratres, uti possunt, jus, proprietates, & dominium nullo medio spectat) reciperent per eosdem in Fratrum ipsorum vilitates, prout eis licet ex regula, vel declaratione regulae convertenda, sicut, & quando a Generalibus, & Provincialibus Ministris, & Custodibus praedictis, & eorum singulis pro tempore, in provincia, vel custodia sibi decreta, vel ab eisdem Fratribus de assensu eorum, extitissent requisiti, ac eadem persona petendi, exigendi, recipiendi, alienandi praedicta, transigendi quoque, & paciscendi, conveniendi, compromittendi, remittendi, refutandi, quietationem faciendi, agendi, defendendi, ac in animas eorum de calumnia vitanda, & veritate dicenda jurandi, & cujlibet alterius generis juramentum praestandi, cum illis, & contra illos, qui hujusmodi res mobiles, & immobiles, aut pretium earum, vel relictas elemosynas Fratribus in testamentis occuparent, vel violenter auferrent, sive contra voluntatem Fratrum quomodolibet obtinerent. Et generaliter in omnibus causis, rebus, & locis hujusmodi ad ipsam Ecclesiam spectantibus, ipsorum Fratrum usui concessis. Necnon pro immunitatibus, libertatibus, & juribus, ac privilegijs, & indulgentiis eorumdem sine cujlibet satisfactionis, & cautionis onere, plenam, generalem, & liberam haberent, Apostolica auctoritate praefata, in iudicio,

Martinus IV. (cujus Bullam praetermissam de facultate deponendi personas extra Ordinem pro economis &c

Joann. XXII. in sua extr. Ad conditionem d. facultatem abstulit

Martinus V. eam restituit.

Eugenius IV. confirmavit.

Nicolaus V. & Sixtus IV. concesserunt facultate audiendi confessiones & administrandi sacramenta Ecclesiastica.

Ordo nunc postalat confirmationem ab ipso Pont.

& extra iudicium, potestatem, revocandi quoque personas easdem, & earum quamlibet, ac alias eis subrogandi, & vel nominandi per supradictum modum nominationis, quoties opportunum foret, quae eadem praedictis, vel similiter haberent potestatem plenam, & liberam, per suas, sub Datum apud Urbem Veterem, quintodecimo Kal. Februarii, Pontificatus sui anno II. auctoritate Apostolica praefata, etiam concessit facultatem.

§.4. Et licet recolenda mem. Joannes Papa XXII. similiter Praedecessor noster Constitutione, quae incipit; *Ad conditorem*, per quam Ministris, & Custodibus, & Fratribus praedictis, ne literis, & concessione Martini Praedecessoris hujusmodi sine Apostolica Sedis praefata licentia uterentur, inter cetera prohibuerit.

§.5. Nihilominus prohibitionem hujusmodi non obstante Sanctae Mem. Martinus V. similiter Praedecessor noster, voluit, & eadem auctoritate Apostolica concessit Ministris, & Custodibus, & Fratribus praedictis, quod ipsi, & eorum singuli literis Martini IV. Praedecessoris, ac omnibus in eis contenti hujusmodi liber, & licite uti valerent, tandiu, & quousque per Sedem praedictam aliud in praemissis eidem Ordini utilius foret ordinatum.

§.6. Ac etiam fel. me. Eugenius etiam. Papa IV. pariter Praedecessor noster, jus hujusmodi eidem Ordini per alias suas literas tenore literarum Martini IV. Praedecessoris hujusmodi in eis praesertito, ut dicitur, concessit, conservari.

§.7. Necnon etiam pia mem. Nicolaus V., & Sixtus IV. etiam Praedecessores nostri super confessionibus audiendi omnium personarum extranearum, & forensium quarumcumque Dicecesum per Fratres Minores Ordinis, & Observantiae regularis hujusmodi ad hoc a suis Superioribus, ut moris est, deputatos, necnon pro absolutiois beneficio illis impendendo, ac Sanctissimae Eucharistiae Sacramento, eis taliter confessis, omni tempore, praeterquam in die Resurrectionis Dominicae, licite administrando, per diversas eorum literas, eadem auctoritate Apostolica facultatem concesserunt, ac idem Eugenius, & diversi alii Romani Pontifices Praedecessores nostri facultatem absolvendi hujusmodi sub certis modis, & forma, ac etiam in diversis Conventibus Ordinis hujusmodi tunc expressis (etiam viva vocis oraculo ut praefertur) ampliarunt, & extendunt, prout in singulis concessionibus, & literis eorumdem Praedecessorum plenius dicitur contineri.

§.8. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ea quae saepius Apostolica auctoritate praefata munita existunt, majorem obtineant roboris firmitatem, dictusq. Clemens Minister cupiat privilegia, facultates, concessiones, indulta, dispensationes, & singulas alias gratias hujusmodi, etiam per Nos approbari, innovari, & confirmari, pro parte ejusdem Clementis Ministri, Nobis fuit humiliter supplicatum, ut eisdem pri-

vilegijs, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, favoribus, conservatorijs, declarationibus, facultatibus, dispensationibus, gratijs, concessionibus, indulgentijs, & indultis pro illorum observantia viridior nostrae approbationis robor adjicere, aliasq. in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.9. Nos igitur qui omnium votis praesertim illis, quibus sub suavi religionis jugo divinis laudibus, & Christianae professionis augmento incumbentium personarum tranquillitati, commoditatibus, & honori consulitur, libenter annuimus, eoque favoribus prosequimur opportunis, hujusmodi supplicationibus inclinati, praemissa, ac omnia, & singula alia privilegia, immunitates, exemptiones, etiam ab Inquisitionibus praefatis, libertates, praerogativas, favores, conservatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessiones, indulgentias, & indulta, spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis, inter se, & cum alijs Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus ejusdem Fratrum Minorum regularis observantiae, ac S. Clarae, & de Poenitentia Tertii Ordinis, etiam in Congregatione trium votorum substantialium professione, & eorumdem Superiorum Ordinis Minorum, regularis observantiae hujusmodi obedientia degentibus, ipsorumque Superiorum Fratrum, Monialibus, Sororibus, ac utriusque sexus etiam singularibus personis, necnon Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, & locis quibuscumque, in genere, & in specie, etiam per solam signaturam, etiam viva vocis oraculo, ut praefertur, aut alias tam per praefatos, ac quoscumque alios Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem praedictam, quam Imperatores, Reges, & alios Principes sub quacumq. forma, & expressione verborum concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata. Necnon cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, decretis, & declarationibus, singulas desuper confectas literas, & in eis contenta (etiam prout largius in aliquibus earum eis concessum est) interpretando, & inde secuta, quaecumque illorum omnium tenores, & formas, datas, effectus, & decreta in illis apposta, ac si de verbo ad verbum inferrentur, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, dicta auctoritate Apostolica, tenore praesentium ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine approbamus, innovamus, & perpetuam roboris firmitatem obtinere, & firmiter observari, necnon Ordinibus Fratrum Minorum regularis observantiae, & Sanctae Clarae, ac Tertio de Poenitentia nuncupato, etiam in congregatione sub obedientia Fratrum Minorum, observantiae hujusmodi degentibus Superioribus, Fratribus, Monialibus, etiam Tertiaris nuncupatis Sororibus, personis, Monasterijs, Domibus, Ecclesijs, & locis praefatis, etiam per modum communicationis, & extensionis hujusmodi suffragari, aliiisque frui, uti, & gaudere, quando, & quoties opus

Qui omnes gratias d. Ordinis confirmat.

1555. opus fuerit, posse, & debere in iudicio, & extra, ac etiam in foro conscientie in omnibus, & per omnia, perinde ac si specialiter, & expresse eisdem Fratrum Minorum, ac Sancte Clare, & Tertio de Poenitentia nuncupato Ordinibus, concessa fuisset, decernimus. Supplentes omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsitan inter- venerint in eisdem.

§.10. Et nihilominus pro potiori caute- la, & ampliori dono gratie, illa omnia, & singula, quae per praefatos Praedecessores nostros, ac Imperatores, Reges, & Principes ac Nos, & Sedem eandem concessa, statu- ta, & ordinata fuerunt, etiam iuxta am- pliorem, & favorabiliorem illorum intelli- gentiam, & interpretationem, & praesertim ut exclusis quibuscumque sollicitudinibus li- berius, & quietius divinis possint vacare obsequiis Fratres Minorum regularis obser- vantiae huiusmodi, & animarum saluti per- amplius proficere, & offerentium, donan- tium, concedentium, aut in ultima volun- tate relinquendum Ordini praedicto, vel Fratribus Ordinis Minorum huiusmodi ali- quid propter Deum, pia intentione non frau- detur, ac haereditum, & executorum negli- gentiis obvietur, acuti ipsi Fratres secun- dum modos licitos, & congruos ipsi Ordini relictis sibi in testamentis mobilibus, & im- mobilibus bonis, & aliis etiam pecuniariis sibi quomodolibet oblati, concessis, lega- tis, & donatis pro tempore, etiam pro Millis, & aliis divinis Officiis, elemosyn- nis, & aliis rebus, non fraudentur, quod Generalis de per se in toto Ordine, & sin- guli Provinciales Ministri, ac Custodes uni- versi pro tempore existentes ipsius Ordinis Fratrum Minorum in suis Provinciis, & Custodiis respective, & ad hoc ab eis respec- tive deputati Fratres pro tempore, possint nominare speciales personas, quae non sint de dicto Ordine Minorum pro locorum in- digentia singulorum, quando, & quoties opus fuerit in singulis eorum Conventibus, quas personas taliter nominatas pro tempo- re, in iis administrationem legitimam, & generalem, ac liberam gerere, & ipsos ve- ros, & legitimos Administratores, Econo- mos, Syndicos, & actores esse, de pote- statis plenitudine constituendo, eadem au- thoritate etiam decernimus.

§.11. Qui res ipsas, & rerum ipsarum pretium, & praedictas elemosynas nomine Romanae Ecclesiae (ad quam rerum omnium mobilium, & immobilium, quibus Fratres uti possunt, jus, proprietates, & dominium nullo medio spectat) recipiant, & recipere possint, & debeant, per eosdem in Fratrum ipsorum utilitates, etiam pro victu, & vestitu eorum, ac reparatione Conventuum, & aliarum rerum, locorum, Conventuum, & Fratrum huiusmodi necessitatibus pro tempore convertenda, sicut, & quando a dictis Generali in toto Ordine, & Provin- cialibus Ministris, ac Custodibus praedictis, & eorum singulis, pro tempore in Provin- cia, vel Custodia sibi decreta, vel ab eisdem Fratribus de assensu eorum extiterint requi-

Potestatem, concedit eligendi economos & Syndicos.

Eorumque facultates describit, & explicat.

fiti. Ac eadem personae petendi, exigendi, recipiendi, alienandi praedicta, transgendi quoque, paciscendi, conveniendi, compromittendi, commutandi, remittendi, refutandi, quietationem faciendi, agendi, defendendi, ac in animas eorum de calum- nia, & veritate dicenda iurandi, & cuiuslibet alterius iuramentum praestandi, cum il- lis, & contra illos, qui huiusmodi res mo- biles, & immobiles, aut pretium earum, vel relictas elemosynas Fratribus in testa- menti, aut alias eis donatas, & concessas occuparent, vel violenter auferrent, sive contra voluntatem Fratrum quomodolibet retinerent. Et generaliter in omnibus causis pro rebus, & locis huiusmodi ad ipsam Ec- clesiam spectantibus, ipsorum Fratrum usui concessis, necnon pro immunitatibus, & libertatibus, iuribus, & privilegiis, ac in- dulgentiis eorumdem, sive cuiuslibet satis- factionis, & cautionis onere, plenam gene- ralem, & liberam habeant auctoritatem, praefata auctoritate Apostolica, in iudicio, & extra illud, potestatem concedimus. Re- vocandi quoque personas easdem, & earum quamlibet, ac alias subrogandi, vel nomi- nandi per praedictum modum nominatio- nis, quoties opportunum fuerit, quae eam- dem in praedictis, vel similem habeant po- testatem, plenam, & liberam, etiam Ge- nerali, ac Provincialibus Ministris, ac Cu- stodibus huiusmodi, & eorum singulis, ut praesertur, eadem auctoritate facultatem etiam concedimus. Nec propter praemissa Fratres Minores huiusmodi contra regulam S. Francisci, quam professi sunt, & profi- tentur in futurum, sive contra statuta regu- laria sui Ordinis huiusmodi in aliquo facere, nec fecisse, immo cum illius observatione quoad hoc, & pura, & sana conscientia sine alicujus conscientiae scrupulo vixisse ea- tenus, & in posterum vivere. Et sic per quoscumque Iudices, sublata eis, & eorum cuiuslibet, quavis aliter iudicandi, & inter- pretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis au- thoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & declaramus.

§.12. Et insuper, ut pro tempore depu- tatos Confessores Fratres Ordinis Minorum Observantiae huiusmodi omnium quarum- cumque Dioecesium utriusque sexus Christi- fidelium ad eos pro tempore recurrentium Confessiones audire, eosque etiam in casibus, & censuris, quibus eis per privilegia Sedis Apostolicae, etiam per modum communi- cationis, & extensionis quorumcumque Or- dinum etiam Minorum hastenus concessum est, post absolvere, & singuli Ordines etiam Minorum (quorum privilegia eidem Ordini Minorum sunt communicata, & extensa) absolvere consueverunt, absol- vendi, ac poenitentiam salutarem injun- gendi, & omni tempore, praeterquam in die Resurrectionis Dominica, Sacramentum Eu- charistiae, tam illis quam aliis quibusvis per- sonis licite ministrandi, Apostolica auctori- tate praedicta indulgemus, ac de novo con- cedi-

Auctoritatem quoque au- diendi confes- siones admi- nistrandi que Sacramenta- tribuit.

cedimus in omnibus, & per omnia. Ita, quod Ordo, Superiores, Fratres, Mo- niales, Sorores, personae, Monasteria, Domus, Ecclesiae, & loca praedicta, illis, tam in genere, quam in specie concessis, ut praesertur, uti, potiri, & gaudere possint, & debeant.

§.13. Ac ab ipsis Inquisitoribus, im- positionibus, gravaminibus, oneribus, deci- mis, quarta, & quinta etiam funeralium, & aliorum quorumcumque eis legatorum, & oblatorum, ac concessorum pro tempore necnon pedagiis, & gabellis, ac omnibus, & singulis aliis supra dictis, libera penitus, immunita, & exempta, auctoritate Aposto- lica, & tenore praedictis, etiam concedi- mus, & indulgemus, ac statuimus, & ordi- namus.

§.14. Et nihilominus venerabilibus Fra- tribus Archiepiscopo Rothomagensi, & Episcopo Concheni, ac dilecto filio Curiae causarum Camerae Apostolicae Auditori, per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, faciant auctori- tate nostra praesentes literas, & in eis con- tenta quaecumque plenum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere. Non permittentes quem- quam desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari. Contradictores quos- libet, & rebelles etiam per quascumque (de quibus eis videbitur) censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac alia opportuna juris reme- dia, appellatione postposita, compescendo. Ac legitimis super his habendis, servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggra- vando. Invocato etiam ad hoc, si opus fue- rit, auxilio brachii secularis.

§.15. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus super Cathedrali, Bonifa- cii, & Dudum, Universis Conciliis, ac Cle- mentina Religiosi de privilegiis, & Dudum de sepulturis, ac etiam ex frequentibus, de sententia excommunicationis, ac extrava- gante, Ad conditorem Joannis XXII. cum aliis Constitutionibus eandem materiam praedicta extravagantis tangentibus, seu concernentibus, ac Regulis Cancellariae Apostolicae, jam editis, & in futurum eden- dis, ac pie mem. Bonifacii Papae VIII. etiam Praedecessoris nostri de una, & in Concilio generali de duabus dietis editis (dummodo ultra tres dietas aliquis vigore praesentium ad iudicium non trahatur) & aliis Apostoli- cis, ac Provincialibus, capitularibus, ge- neralibus, & specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam in ultimo genera- li Concilio Lateranensi celebrato, & aliis Conciliis editis, necnon statutis, & consue- tudinibus etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia robo- ratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam in forma Brevis per Leo- nem X., Clementem VII., Paulum III., Julium etiam III. praefatos, ac quoscumque alios Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Sedem eandem, etiam motu proprio, ac scientia, & potestatis plenu-

Exemptione decimis elar- gatur.

Executores deputat.

Contrariis de- rogat.

dine similibus, & cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, etiam privilegio- rum eorumdem revocativis, restrictivis, praeservativis, exceptivis, restitutivis, decla- rativis, mentis attestativis, ac derogatoria- rum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis quomo- dolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis, quibusvis personis, & Ordini- bus in contrarium forsitan concessis, confir- matis, & innovatis, quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de il- lis, eorumque totis tenoribus specialis, spe- cifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas gene- rales idem importantes mentio, seu quae- vis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma derogari possit, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, speciali- ter, & expresse derogamus. Aut si aliqui- bus, communititer, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & ex- pressam de verbo ad verbum de indulto hu- iusmodi mentionem. Ceterisque contrariis quibuscumque.

§.16. Verum quia difficile foret. Datum Romae apud S. Marcum, sub an- nulo Piscatoris, die 1. Julii 1555., Pont. nostri Anno I.

Exemplis cre- di jubet. D. P. An. I. die 1. Julii.

III.

Rescissio alienationum, & locationum quo- rumcumque bonorum Ecclesiasticorum, in damnum Ecclesiarum, vel non serva- tis juris solemnitatibus, aut alias nulliter factarum.

Similem rescissionem fecit Leo X. & postea Ju- lius III. quas praetermissi tamquam minus necessarias, & eas inseruit Rodan. in suo Tract. de Reb. Eccl. non alienan. De aliena- tionibus istis habet Const. IX. Occasio Leo- nis I. Tom. I. fol. 39. & Pauli II. Const. V. Ambrosio Tom. III. Par. II. fol. 125.

PAULUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad futuram rei memoriam.

§.1. Njunctum Nobis desuper, meritis li- cet imparibus, Apostolicae servitutis officium, mentem nostram continua pullat instantia, ut bona Ecclesiastica, quae caeca hominum cupiditate occupata detinentur, nostrae operationis ministerio, ad jus, & proprietatem eorum, quorum antea erant, omnino reducantur. Cum itaque (sicut Nobis innotuit) licet alias fel. rec. Symmachus Pa- pa Praedecessor noster pradium Ecclesiae pro aliqua

Symmachus Papa bona ecclesiastica alienari prohibuit in c. 6. de Reb. Eccl. non alienandi.

Paul. II. alienationes bonorum ecclesiasticorum, & ultra triennium locationes &c. interdicat in Consil. cit. in sub.

aliqua necessitate quovis modo alienari, aut jura Ecclesie in usum fructum dari prohibuerit, & lege hujusmodi omnes Custodes adstringi, ac donatorem, ac censuratum, & venditorem honorem perdere, & qui premissis subscriberet, anathema esse, cum eo qui daret, sive reciperet, nisi restituerentur, & quilibet Ecclesiasticas personas contradicere, & cum fructibus alienata repossidere posse, hocque non solum in Ecclesia Romana conservari, verum etiam in universis per Provincias Ecclesiis convenire voluerit.

§.2. Et pia mem. Paulus Papa II. etiam Prædecessor noster omnium rerum, & bonorum Ecclesiasticorum alienationem, omnemque pactum, per quod ipsorum dominium transferretur, ac concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem, ultra triennium, necnon infestationem, vel contractum emphyteuticum, præterquam in casibus a jure permissis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, fieri prohibuerit. Et si quis contra hujus posterioris prohibitionis seriem, de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare presumeret, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conduction, infestatio hujusmodi nullius omnino essent roboris, vel momenti, & tam qui alienaret, quam qui alienatas res, & bona reciperet, sententiam excommunicationis incurreret, & nihilominus res, & bona alienata hujusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia, ad quæ antea pertinebant, libere revertentur.

Alienationes tamen multæ factæ fuerunt in damnum Ecclesiarum, vel non servatis solemnitatibus.

§.3. Nihilominus a nonnullis annis citra diversæ personæ, tam sæculares, quam Ecclesiasticæ, complura Castra, Terras, Oppida, Civitates, & loca, tam Romanæ prædictæ, quam diversarum Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, domorum & aliorum Regularium locorum, ac Hospitalium, & aliorum piorum locorum, prætextu diversarum alienationum, eis de Castris, Terris, Oppidis, Civitatibus, & locis prædictis in evidens damnum Ecclesiarum, Monasteriorum, Domorum, Hospitalium, & aliorum Regularium, & piorum locorum, seu alias non servatis solemnitatibus a jure requisitis factarum occupaverint, & occupata detinuerint, & detineant de presenti, ac exinde factum sit, ut non solum Ecclesiarum, Monasteriorum, & Domorum Prælati, ac Hospitalium, & aliorum Regularium, & piorum locorum hujusmodi Rectores, qui ex fructibus, redditibus, & proventus Castrorum, Terrarum, Oppidorum Civitatum, & locorum hujusmodi, Ecclesias Monasteria, & Domos, Hospitalia, & alia loca prædicta gubernabant, & illustrabant, ac eorum Ministris alimoniam præbebant, notabiliter sint damnificati, verum etiam R. Pontifices, qui antea egenis, & miserabilibus personis, præsertim nobilibus ad hanc Almam Urbem pro tempore confugientibus alimenta aliunde subministrare, consueverat, vix se & familiam suam susten-

tere, ne dum aliis alimenta subministrare possit, in divinæ Majestatis offensam, & Ordinis Clericalis opprobrium, ac plurimorum Christianissimorum scandalum.

§.4. Nos præmissa convenientibus oculis pertransire nequeentes, quinimo cupientes eis, quantum cum Deo possumus, opportunum remedium adhibere, motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas alienationes, & in emphyteusim, seu censum perpetuum, aut tertiam, vel aliam generationem, seu hominis vitam, aut aliud tempus ultra triennium locationes, vel concessiones, seu permutationes, hypothecas, & obligationes, de quibus Castris, Terris, Oppidis, Civitatibus, & locis, aut aliis bonis immobilibus, seu rebus, & jurebus, tam spiritualibus, quam temporalibus ejusdem Romanæ, & quarumcumque Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & aliarum Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, Domorum, & aliorum Regularium locorum, & quorumvis beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, necnon Hospitalium, & aliorum piorum locorum quorumlibet, per quoscumque etiam Rom. Pont. Prædecessores nostros, seu eorum auctoritate, vel mandato, Camerarios suos, & Clericos Camera Apostolicæ Præsidentes, ac quosvis Ecclesiarum, Monasteriorum, & Domorum Prælatos, & Beneficiatos, necnon Hospitalium, & aliorum Regularium, & piorum locorum Rectores, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentes, etiam si Cardinalatus honore pollerent, in damnum Ecclesie, seu non servatis solemnitatibus a jure requisitis, aut alias nulliter hæcenus factas, & contractus superinde sub quibusvis formis, & verborum expressionibus habitos, & celebratos, etiam si juramento vallati existant, quantumvis longe temporis præscriptione, robor sumptisse dici possint, ac ipsius Romanæ Ecclesie favorem, ac commodum concernant, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, presentibus pro expressis habentes, Apostolica auctoritate, tenore presentium rescindimus, irritamus, cassamus, & annullamus, ac viribus omnino evacuamus, ac pro rescissis, irritis, cassis, & nullis, ac penitus infectis haberi volumus.

§.5. Ipsosque detentores ad Castra, Terras, Oppida, Civitates, & loca occupata, ac bona, res, jura prædicta Romanæ, & Cathedralibus, etiam Metropolitanis, ac aliis Ecclesiis, necnon Monasteriis, Dombus, Hospitalibus, & beneficiis, ac Regularibus, & piis locis relaxandum, & de fructibus, tam hæcenus perceptis, quam in posterum percipiendis, realiter satisfaciendum teneri, & ad id etiam sententiis, censuris, & penis Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis, omnibusque aliis opportunis juris, & facti remediis, cogi, & compelli posse.

§.6. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Com-

Ideo hic Pontifex alias rescindit & annullat.

Detentoresque debent relaxare bona occupata, & fructus restituere declarat.

Decretum irritans.

Clause de rogatoria.

D. P. An. I. 22. Julii.

Causa hancur ordinationum contra Hebræos.

Habent in locis a Christianorum ha-

missarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ipsius Romanæ Ecclesie Cardinales, ac eorum Collegium in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate, judicari, & definiri debere, ac si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo &c. Si quis &c. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto, Prædictis Idus Julii, Pont. nostri Anno I.

IV.

Leges, & ordinationes a Judæis in Statu Ecclesiastico degentibus observandæ.

Aliqua ordinavit etiam Innoc. IV. in Const. IV. Impia Tom. III. fol. 298.

PAULUSEPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad futuram rei memoriam.

CUM nimis absurdum, & inconueniens existat, ut Judæi, quos propria culpa perpetuæ servituti submisit, sub prætextu quod pietas Christiana illos receptet, & eorum cohabitationem sustineat, Christianis adeo sint ingrati, ut eis pro gratia contumeliam reddant, & in eos pro servitute, quam illis debent, dominatum vendicare procurant. Nos, ad quorum notitiam nuper devenit eosdem Judæos in Alma Urbe nostra, & nonnullis S. R. E. Civitatibus, Terris, & locis, in id insolentia prorupisse, ut non solum mixtim cum Christianis, & prope eorum Ecclesias, nulla intercedente habitus distinctione, cohabitare, verumetiam Domos in nobilioribus Civitatibus, Terrarum, & locorum, in quibus degunt, vicis, & plateis conducere, & bona stabilia comparare, & possidere, ac nutrices, & ancillas alioque servientes Christianos mercenarios habere, & diversâ alia in ignominiam, & contemptum Christiani nominis perpetrare, presumant, considerantes Ecclesiam Romanam eosdem Judæos tolerare in testimonium veræ fidei Christianæ, & ad hoc, ut ipsi Sedes Apostolicæ pietate, & benignitate affecti, errores suos tandem recognoscant, & ad verum Catholicæ fidei lumen pervenire satagant, & propterea convenire, ut quantum in eorum erroribus persistunt, effectu operis recognoscant se servos, Christianos vero liberos per Jesum Christum Deum, & Dominum nostrum effectos fuisse, iniquumque existere, ut filii liberæ filii famulentur ancillæ.

§.1. Volentes in præmissis, quantum Deo possumus, salubriter providere, hæc Bull. Rom. Tom. IV. Par. I.

nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod de cetero perpetuis futuris temporibus, tam in Urbe, quam in quibusvis aliis ipsius Romanæ Ecclesie Civitatibus, Terris, & locis, Judæi omnes in uno, & eodem, ac si ille capax non fuerit, in duobus, aut tribus, vel tot, quot satis sint, contiguis, & ab habitationibus Christianorum penitus sejunctis, per Nos in Urbe, & Magistratus nostros in aliis Civitatibus, Terris, & locis prædictis designandis vicis, ad quos unicus tantum ingressus pateat, & quibus solum unicus exitus detur, omnino habitent.

§.2. Et in singulis Civitatibus, Terris, & locis in quibus habitaverint, unicum tantum synagogam in loco solito habeant, nec aliam de novo construere, aut bona immobilia possidere possint. Quinimo omnes eorum synagogas, præter unam tantum demoliri, & devastare. Ac bona immobilia, quæ ad præsens possident, infra tempus eis per ipsos Magistratus præsignandum, Christianis vendere.

§.3. Et ad hoc, ut pro Judæis ubique dignoscantur, masculi biretum, femine vero aliud signum patens, ita ut nullo modo celari, aut abscondi possint, glauci coloris palam deferre teneantur, & adstricti sint, nec super non delatione bireti, aut alterius signi hujusmodi, prætextu cujusvis eorum gradus, vel præminentia, seu tolerantia excusari, aut per ejusdem Ecclesie Camerarium, vel Camera Apostolicæ Clericos, seu alias illi Præsidentes personas, aut Sedes Apostolicæ Legatos, vel eorum Vicelegatos quovis modo dispensari, aut absolvi possint.

§.4. Nutrices quoque, seu ancillas, aut alias utriusque sexus servientes Christianos habere, vel eorum infantes per mulieres Christianas lactari, aut nutriri facere.

§.5. Seu Dominicis, vel aliis de præcepto Ecclesie festis diebus in publico laborare, aut laborari facere.

§.6. Seu Christianos quoquo modo gravare, aut contractus fictos, vel simulatos celebrare.

§.7. Seu cum ipsis Christianis ludere, aut comedere, vel familiaritatem, seu conversationem habere nullatenus presumant.

§.8. Nec in libris rationum, & computorum, quæ cum Christianis pro tempore habebunt, aliis, quam Latinis literis, & alio quam vulgari Italico sermone, uti possint, & si utantur, libri hujusmodi contra Christianos nullam fidem faciant.

§.9. Judæi quoque præfati sola arte strazaria, seu cenciaria (ut vulgo dicitur) contenti, aliquam mercaturam frumenti, vel hordei, aut aliarum rerum usui humano necessarium facere.

§.10. Et qui ex eis medici fuerint, etiam vocati, & rogati, ad curam Christianorum accedere, aut illi interesse nequeant.

§.11. Nec se a pauperibus Christianis Dominos vocari patiantur.

§.12. Et mensis in eorum rationibus, & computis ex triginta diebus completis omnino

1555. binatione separatis.

Synagogam unicum habeant.

Signum glauci coloris deferant.

Nutrices aut servientes Christianos non retineant.

Diebus festis publico non laborent.

Christianos non gravent celebrare.

Cum eis non conversentur.

Libros Italice scribant.

Mercaturam non exercent.

Medici si sint Christianos non curent.

Dominum non vocentur a Christianis.

Menses dictum 30. ser-

1555. vent, in exigendis creditis.

nino conficiant, dies, qui ad numerum triginta non ascenderit, non pro mensibus integris, sed solum pro tot diebus quot in effectu fuerint, computentur, & juxta ipsorum dierum numerum, & non ad rationem integri mensis eorum credita exigant. Ac pignora eis pro cautione pecuniarum suarum pro tempore consignata, nisi transactis prius a die, quo illa eis data fuerint, decem, & octo integris mensibus vendere nequeant, & postquam menses praedicti effluerint, si ipsi Judaei pignora hujusmodi vendiderint, omnem pecuniam, quae eorum credito super fuerit, domino pignorum consignare.

Statuta locorum servent.

§.13. Et statuta Civitatum, Terrarum, & locorum, in quibus pro tempore habitaverint, favorem Christianorum concernentia, inviolabiliter observata etiam teneantur.

Contravenientes puniantur.

§.14. Et si circa praemissa in aliquo quomodolibet defecerint, juxta qualitatem delicti in Urbe per Nos, seu Vicarium nostrum, aut alios a Nobis deputandos, ac in Civitatibus, Terris, & locis praedictis per eosdem Magistratus, etiam tamquam rebelles, & criminis lese Majestatis rei, a toto Populo Cristiano diffidati, nostri, & ipsorum Vicarii, ac deputandorum, & Magistratum arbitrio puniri possint.

Quibuscumque non obstantibus.

§.15. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis tolerantibus, seu privilegiis, & indultis Apostolicis, eisdem Judaeis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Sedem praedictam, aut illius Legatos, vel ipsius Romanae Ecclesiae Camerarios, & Camerae Apostolicae Clericos, seu alios illius Praesidentes sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de eis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma illis tradita, observata inserti forent praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. I. die 1. Julii.

Nulli ergo &c. Si quis autem &c. Datum Romae apud S. Marcum anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto, Pridie Idus Julii, Pont. nostri Anno I.

V.

Negantes Trinitatem, aut Divinitatem Jesu Christi, aut ejus Conceptionem de Spiritu Sancto, aut ejus mortem, ut nos redimeret, aut Virginitatem B. M. V., haeretici declarantur.

PAULUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

CUM quorundam hominum pravitas atque iniquitas eo usque nostris temporibus processerit, ut ex iis, qui a Catholica fide aberrant, & desiciunt, plurimi quidem, non solum diversas haereses profiteri, sed etiam ipsius fidei fundamento negare praesumant, & eorum exemplo multos in interitum animae deducant.

Causa istius Constitutionis.

§.1. Nos cupientes, pro nostro Pastoralis officio, & caritate hujusmodi homines, quantum cum Deo possumus, a tam gravi, & pestilenti errore avocare, ac ceteros ne in talem impietatem labantur, paterna severitate admonere, omnes, & singulos, qui haecenus asseruerunt, dogmatizarunt, vel crediderunt, Deum omnipotentem non esse trinum in personis, & incomposita, omnino, indivisaque unitate substantiae, & unum unamque simpliciter Divinitatis essentia, aut Dominum nostrum Jesum Christum non esse verum Deum ejusdem substantiae per omnia cum Patre, & Spiritu Sancto, aut eundem secundum carnem non esse conceptum in Utero Bine, semperque Virginis Mariae de Spiritu Sancto, sed sicut ceteros homines ex femine Joseph, aut eundem Dominum, ac Deum nostrum Jesum Christum non subsistere acerbissimam Crucis mortem, ut nos a peccatis, & ab aeterna morte redimeret, & Patri ad vitam aeternam reconciliaret, aut eandem Bineam Virginem Mariam non esse veram Dei Matrem, nec perstitisse semper in Virginitatis integritate, ante partum scilicet, in partu, & perpetuo post partum, ex parte omnipotentis Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Apostolica auctoritate requirimus, & monemus, quatenus infra spatium trium mensium a publicatione praesentium in Romana Curia, quoad residentes in ea, modo infra scripto, extra eam vero, quo ad alios in illa non residentes, modo, & forma per Dioecanos statuendis, facienda incipiendorum, quos pro primo, secundo, & tertio, ac peremptorio termino, ac monitione canonica eis, & eorum cuiuslibet assignamus, ab eorum assertionem dogmatibus, & credulitate hujusmodi, ac quibuscumque aliis in fide praedicta erroribus, in quos haecenus lapsi sunt, resipuisse, & ad unitatem Ecclesiae redeundo, assertionem, dogmata, & credulitatem, ac alios errores hujusmodi in manibus Inquisitorum haereticae pravitatis, Civitatum, & locorum, in quibus ad praesens degunt, realiter, & cum effectu abjurasse, & infra alios tres menses a die abjuratonis hujusmodi inchoandos, de eadem abjuratonem venerabilibus fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus,

Negantes Trinitatem, aut Divinitatem Jesu Christi, & eorum errores abjurare & de abjuratonem doceant coram Inquisitoribus.

Abjurantes & poenitentes, plenariam remissionem consequuntur, dum modo delati, inquisiti, aut relapsi non sint.

bus, dictae haereticae pravitatis Inquisitoribus generalibus plenam fidem fecisse debeant.

§.2. Nos enim ejusdem Dei omnipotentis exemplo, qui non vult mortem peccatoris, sed ut convertatur, & vivat, omnes, & singulos, qui ut praefertur, ab assertionem, dogmatibus, & credulitate, ac aliis erroribus praedictis resipuerint, & ad unitatem, Ecclesiae redeundo, assertionem, dogmata, & credulitatem, ac alios errores hujusmodi sponte abjuraverint, & de eadem abjuratonem praefatis Inquisitoribus generalibus fidem fecerint, ac poenitentiam privatam per dictos particulares Inquisitores eis injunctam cum effectu adimpleverint, a praedictis, & quibusvis aliis quantumvis gravibus, & enormibus haeresibus, & a fide Christi apostasias, ac in eadem fide erroribus, necnon excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris, & poenis tam Ecclesiasticis quam temporalibus etiam bonorum privativis, & corporis afflictivis, ac capitalibus in tales, a jure vel ab homine latis, & promulgatis, & per eos praemissorum occasione incurris (dummodo delati, aut inquisiti, seu relapsi non sint) dicta auctoritate, tenore praesentium in utroque foro absolvimus, & liberamus, ac cum eis super irregularitate, quam propterea contraxerint, etiam si sic ligati Missas, & alia divina officia, etiam forsitan in contemptum clavium celebraverint, aut aliis alias se immiscuerint. Quodque ea ipsa irregularitate, & ceteris praemissis non obstantibus qui promoti non fuerint ad omnes etiam laicos, & presbyteratus ordines promoveri, & in illis, tam ipsi, quam qui jam etiam post incursum haeresim promoti fuerint, in Altaris ministerio ministrare: Necnon tam clerici, quam laici, & utriusque sexus personae, eorumque filii, nepotes, descendentes, ad gradus, & honores, ordines, & officia ac alia quaecumque assumi, illaque suscipere, & exercere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore praedictis, de specialis dono gratiae dispensamus, eisque pariter indulgemus, necnon omnem inhabilitatis, & infamiae maculam sive notam, circa eos praemissorum occasione quomodolibet insurgentem ab eis penitus, & omnino abolemus.

Impoenitentes vero, & alii de cetero errantes, poenas relapsum incurrun.

§.13. Et insuper cum errores, quos supra narravimus, ita graves, & nefandi sint, ut illi, qui in eos decidunt, excusationem non habeant sed subversi potius atque immanes, quam haeretici merito dici possint, hac nostra perpetuo valitura Constitutione sancimus, quod tam illi, qui haecenus in ipsos errores, vel eorum aliquem lapsi sunt, & infra praedictum terminum non resipuerint, & ea, quae supradiximus, non adimpleverint, quam omnes, & singuli alii, qui in futurum in illos, vel illorum aliquem quomodolibet prolabantur, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existant, pro subversis, & relapsis in haeresim haberi, & ut relapsi Curiae seculari tradi, & per ipsam Curiam debitae poenis in relapsos statuti puniri possint in Bull. Rom. Tom. IV. Par. I.

omnibus, & per omnia, perinde, ac si vere, & realiter in haeresim relapsi essent, & eos relapsos esse constaret.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem praemissa omnia ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nullusque de illis ignorantiam praetendere, ac se legitime excusare possit.

Clausula derogatoria.

§.5. Volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod praesentes literae, seu earum transumptum, cui, si manu Notarii publici subscriptum, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constituta munus fuerit, eam prorsus fidem in iudicio, & extra adhiberi statuimus, quae ipsi literis adhiberetur, si originaliter exhiberentur, in eadem Curia per aliquos Cursores nostros in Basilicae Principis Apostolorum, & Ecclesiae Lateranen. de Urbe, ac Cancellaria Apostolicae valvis, & acie Campi Florae, ut moris est, extra Curiam vero praedictam, modo, & forma per venerabiles fratres nostros Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, ac alios Ecclesiarum Praelatos, quibus in virtute sanctae obedientiae per eandem praesentes mandamus, ut literas, sive transumptum hujusmodi ubique per eorum Provincias, Dioeceses, & Ecclesias sincera caritate publicent, & publicari faciant, statuendis, publicentur, earum exemplo in singulis locis, in quibus publicatio ipsa fiet, affixo, & dimisso.

Forma publicandi hanc Constitutionem.

Nulli ergo &c. Datum Romae apud S. Marcum, anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo quinquagesimo quinto, 7. Idus Aug. Pont. nostri Anno I.

Sancio penalis. Dat. P. An. I. die 7. Aug.

Anno a Nativitate D. 1556. indictione 14. die vero 22. mensis Julii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Pauli divina providentia Papae IV. anno eius II. praesentes retrospectae literae Apostolicae affixae, & publicatae fuerunt ad valvas, seu portas Basilicarum Ecclesiarum Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe, & Cancell. Apostolicae, ac in acie Campi Florae, dimissis copiis affixis, ut moris est, per me Thomam Roger praefati Sanctiss. D. N. Papae Cursores. Petrus Gomes Mag. curs.

Publicatio.

VI.

Decanatus Collegii S. R. E. Cardinalium, cum omnimoda praecedentia spectat ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia tempore vacationis praesentem, aut ex causa publica absentem, & per Summum Pontificem extra eam destinatum.

PAULUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. CUM venerabiles fratres nostri Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales in partem sollicitudinis vocentur, ut pro

Cardinales sunt membra Pontificis, & ideo in Curia